Nr. 5, 14. årgang, maj 2011 Pris 25 kr.

NYT FRA

HARE KRISHNA

ÅBNING AF NYT CENTER I AARHUS

DEFINITION PÅ VIRKELIGHED

GLOBAL OPVARMNING

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Nyt center i Århus

Af Lalitanatha Dasa

Lad os starte med den gode nyhed. Da grænsen imellem de to Tysklande forsvandt i begyndelsen af 1990erne, forsvandt templet i Århus også. Lederen af templet var Dasavatara Prabhu, der netop var østtysker og med den nye politiske situation valgte at tage til Leipzig for at starte et tempel der. Som resultat lukkede Århustemplet. I de 20 år siden da har der været et center i Thorvaldsensgade nogle år og en restaurant i Mejlgade, men det meste af tiden har der intet tempel eller center været i Århus.

Den gode nyhed er altså, at her fra juli 2011 åbner der igen et tempel eller Hare Krishna-center i Århus. Danesh omtaler dette på side 5 og inviterer alle til en stor indvielse den 8 juli! *Nyt fra Hare Krishnas* udsendte medarbejder vil rapportere fra begivenheden. Mere derom senere.

Af begivenheder byder maj især på Nrsimha-caturdasi, Herren Nrsimhadevas fremkomstdag, se omtale side 19. Mød talstærkt op!

Forsidebilledet hentyder til vores løbende serie om oldtidskultur, hvor vi denne gang har en artikel af Sadaputa Prabhu fra 1991 på side 11. Emnet er astronomi. Sadaputa fortæller, hvordan mange kulturer over hele verden har mytologiske levn af ideer om, hvordan de bortgåede sjæle starter deres videre færd i Skyttens tegn på den sydlige stjernehimmel (deraf forsidebilledet). Det er netop det sted, hvor Vedaerne også fortæller, at afdøde sjæle starter rejsen til enten de lavere eller højere planeter. Kan et sådant sammenfald skyldes andet end en fælles kulturel oprindelse til de forskellige myter over hele verden?

Vi har endnu et videnskabeligt indlæg på side 17 i form af en jødisk rabbiners skarpe svar til en ateistisk biolog. Vi kunne ikke afholde os fra at trykke dette, bl.a. fordi rabbineren bruger et argument, som Srila Prabhupada også anvendte, og som vi giver sammesteds i Srila Prabhupadas version.

Srila Prabhupada har selvfølgelig sin faste side (se side 3), hvor han fortsætter med tredje afsnit af Perfekte spørgsmål, perfekte svar. Herefter fortæller forskellige af vores læsere på side 7 om en af deres yndlingshistorier fra *Srimad-Bhagavatam*. Det har de gjort på initiativ fra Dandaniti, der opfordrer alle vores andre læsere til også at bidrage til næste nummers tema, som afsløres på side 8.

Vi kan også nævne og takke både Jahnu og Gaura Hari Dasa for deres filosofiske indspark til bladet denne gang. Bemærk også, at vi skriver videre om *Bhakti-vriksa*, som vi startede på i sidste nummer, på side 19. God læsning og Hare Krishna. Ld. ॐ

I dette nummer

Redaktionelt	2
Srila Prabhupadas side	3
Nyt center i Aarhus	5
Min yndlingshistorie i Srimad Bhagavatam	6
Definition på virkelighed	8
Astronomien og den vediske civilisations alder	10
Global opvarmning	13
Åbent brev til Jerry Coyne	15
Bhakti-vriksa	18
Ordliste	20
Børneside	21
Tørre og våde sabjier	22
Gaura Nitais ønskeliste	23

'*Nyt fra Hare Krishna*' udgives af Det Internationale Samfund for Krsnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.

© Copyright 2011, alle rettigheder forbeholdes.

ISSN 1600-0153

Redaktion:

Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk

Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk

Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund mail@ananta.dk

Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse Tlf.: 59271930

Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119

Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

Srila Prabhupadas side

Perfekte spørgsmål, perfekte svar, 3

Her fortsætter oversættelsen af Perfect Questions, Perfect Answers, en bog fra midten af 1970'erne, hvor Srila Prabhupada udspørges om Krishna-bevidsthed af en aspirerende hengiven, Bob Cohen. I dette afsnit kommer vi ind i samtalen, hvor Srila Prabhupada forklarer, hvordan Deiteten, en statue, er Krishna. Han forklarer det med eksemplet med en kobberledning, der bliver elektrisk, når den er korrekt forbundet med det elektriske netværk

Syamasundara: Ellers er den bare en ledning.

Srila Prabhupada: Ja, kun et stykke ledning.

Bob: Så hvis jeg laver en statue af Krishna, er den ikke Krishna medmindre…

Srila Prabhupada: Den er Krishna. Men du er nødt til at vide, hvordan den er Krishna. Den er Krishna.

Bob: Den er ikke blot jord og mudder.

Srila Prabhupada: Nej. Jord har ingen separat eksistens uden Krishna. Krishna siger: "Min energi." Du kan ikke skille energien fra dens kilde. Det kan ikke lade sig gøre. Du kan ikke skille varme fra ild. Men ild er forskellig fra varme, og varme er forskellig fra ild. Du benytter dig af varmen, men det betyder ikke, at du rører ved ilden. Ilden bevarer sin identitet på trods af, at den afgiver varme. Selv om Krishna på samme måde skaber alt igennem Sine forskellige energier, er Han fortsat Krishna. *Mayavadi*-filosoferne tror, at hvis Krishna er alt, mister Krishna Sin separate identitet. Det er en materiel tankegang. Når jeg for eksempel drikker denne mælk lidt efter lidt, er der ikke mere mælk tilbage, når jeg er færdig. Sådan er Krishna ikke. Han er almægtig. Vi anvender Hans energi konstant, men Han er der fortsat. Ligesom en mand får mange børn, men manden er der stadigvæk. Det er et groft eksempel. Det er ikke sådan, at fordi han har fået flere hundrede børn, er han ophørt med at eksistere. På samme måde er Gud eller Krishna der stadig på trods af Hans ubegrænsede antal af børn.

purnasya purnam adaya
purnam evavasisyate
[Isopanisad, Påkaldelse]

"Fordi Han er den fuldstændige helhed, forbliver Han fuldstændig, selv om så mange fuldstændige enheder udgår fra Ham." Dette er Krishna-bevidsthed. Krishna er aldrig slut. Så kraftfuld er Krishna. Derfor er Han alttiltrækkende. Dette er én side af udfoldelsen af Krishnas energi. På samme måde har Han ubegrænsede energier. At studere Krishnas energier er kun den ene side eller kun en del af studiet. Hvis du fortsætter med at studere Krishna på denne måde, er det Krishna-bevidsthed. Det er intet plat "måske" eller "muligvis ikke". Det er absolut! Det er!

Syamasundara: Og selve studiet er aldrig færdigt.

Srila Prabhupada: Nej, hvordan skulle det kunne være det? Krishnas energi er ubegrænset.

Vedisk kultur: varnasrama-dharma

Det andet afsnit af Perfekte spørgsmål, perfekte svar *bygger på en samtale, der blev optaget imellem Srila Prabhupada og Bob Cohen den 28. februar 1972.*

Bob: Jeg har spurgt de hengivne om, hvordan de har det med sex i deres relationer, og jeg kan forstå, hvordan de tænker, men jeg kan ikke se mig selv handle på samme måde. Ser du, jeg skal giftes sidst på sommeren.

Srila Prabhupada: Hm?

Bob: Jeg skal giftes sidst på sommeren i september eller august, når jeg er tilbage i Amerika. Og de hengivne fortæller mig, at husholdere kun har sex for at få et barn, og jeg kan ikke forestille mig selv på den måde, og – hvad slags sexliv kan man have, når man lever i den materielle verden?

Srila Prabhupada: Det vediske princip er, at man helt skal undgå sexliv. Hele det vediske princip kredser omkring at blive befriet fra materiel trældom. Der er forskellige tilknytninger til materiel nydelse, ud af hvilke sex er den største nydelse. Ifølge *Srimad-Bhagavatam*, *pumsah striya mithuni-bhavam etam* [*SB* 5.5.8]. Mænd er knyttet til kvinder, og kvinder er knyttet til mænd. Sådan er det ikke kun blandt

mennesker, men også i dyresamfundet. Denne tilknytning er det grundlæggende princip i materielt liv. En kvinde længes efter eller søger en mands selskab, og en mand længes efter eller søger en kvindes selskab. Alle romaner, dramaer, film og selv almindelige reklamer, som man ser rundt omkring, afbilder blot tilknytningen imellem mand og kvinde. Selv i skrædderforretningen finder man i vinduet en kvinde og en mand.

ravrttir esa bhutanam
nivrttis tu mahaphalam
(Manu Smrti, 5.56)

Denne tilknytning er der allerede.

Bob: Tilknytningen mellem mand og kvinde?

Srila Prabhupada: Mand og kvinde. Så hvis man vil befries fra den materielle verden, skal denne tilknytning reduceres til ingenting. Eller vil der opstå yderligere tilknytning. Man vil blive tvunget til blive genfødt, enten som menneske, som halvgud eller som dyr, slange, fugl osv. Man kommer til at tage fødsel. Så dette grundlæggende princip med at forøge sin tilknytning indlader vi os ikke på, selv om det er den generelle tendens. *Grha*, *ksetra*, *suta* [hjem, land, sønner]. Men hvis man kan reducere det og bringe det til ophør, er det førsteklasses. Derfor er vores vediske system for det første at træne en dreng som *brahmacari* – intet sexliv. Det vediske princip er at reducere tilknytningen og ikke at forøge den. Derfor kaldes hele systemet *varnasrama-dharma*. Det indiske system kaldes *varna* og *asrama* – fire samfundsordener og fire åndelige ordener. De åndelige ordner er *brahmacarya* [elevliv i cølibat], *grhastha* [gift liv], *vanaprastha* [tilbagetrukket liv] og *sannyasa* [forsagende liv]. Og samfundsordenerne består af *brahmanaer* [intellektuelle], *ksatriyaer* [administratorer], *vaisyaer* [handelsfolk og bønder] og *sudraer* [almindelige arbejdere]. Inden for dette system er de regulative principper så godt udtænkte, at selv hvis man er inklineret til at nyde materielt liv, formes ens liv på en måde, så man til sidst opnår befrielse og kommer hjem, tilbage til Guddommen. Dette er processen. Sexliv er ikke nødvendigt, men fordi vi er knyttet til det, er der nogle regulative principper, som det kan foregå under.

Srila Prabhupada [fortsætter efter en lille pause]**:** Ifølge *Srimad-Bhagavatam*:

pumsah striya mithuni-bhavam etam
tayor mitho hrdaya-granthim ahuh
ato grha-ksetra-sutapta-vittair
janasya moho 'yam aham mameti
(*SB* 5.5.8)

Dette sexliv, tilknytningen imellem mand og kvinde, er det grundlæggende princip i materielt liv. Og når mand og kvinde forenes, vokser denne tilknytning, og den forøgede tilknytning vil formå én til at skaffe sig en *grha* (et hus), *ksetra* (noget jord), *suta* (børn), *apta* (slægtninge, venner og samfund) og *vitta*. *Vitta* betyder penge. På denne måde – *grha-ksetra-sutapta-vittaih* – bliver man indviklet. *Janasya moho 'yam*: dette er illusionen. Og under denne illusion tror man, *aham mameti* [*SB* 5.5.8]: "Jeg er denne krop, og alt i forhold til denne krop er mit."

Bob: Kan jeg få den igen?

Srila Prabhupada: Tilknytningen vokser. Den materielle tilknytning indebærer, at man tænker: "Jeg er denne krop, og fordi jeg har denne krop på et bestemt sted, er dette mit land." Det kan vi se foregå for øjnene af os: "Jeg er amerikaner, jeg er inder, jeg er tysker, jeg er det ene, jeg er det andet – denne krop. Jeg vil gøre alt for mit land og mit samfund." På denne måde vokser illusionen, og under denne illusion får man en anden krop, når man dør. Det kan være en bedre eller dårligere krop ifølge ens *karma*. Hvis man får en bedre krop, er det også en forvikling, selv hvis man kommer til de himmelske planeter. Men hvis man bliver en kat eller hund, er man fortabt. Eller man kan blive et træ, det er fuldt ud muligt. Denne videnskab om, hvordan sjælen vandrer fra den ene krop til den næste, og hvordan han er fanget i forskellige slags kroppe, er der ingen, der kender i verden. Den er helt ukendt. Da Arjuna derfor kom med indsigelsen: "Hvis jeg slår min bror ihjel, hvis jeg slår min bedstefar på den anden side ihjel…," tænkte han blot ud fra den kropslige livsopfattelse. Men hans problemer kunne ikke løses, og derfor overgav han sig til Krishna og accepterede Ham som sin åndelige mester. Og da Krishna blev hans åndelige mester, begyndte Han med at skælde Arjuna ud:

asocyan anvasocas tvam
prajna-vadams ca bhasase
gatasun agatasums ca
nanusocanti panditah

”Du taler som en klog mand, men du er det største fjols, for du taler ud fra den kropslige livsopfattelse.” [*Bg*. 2.11] Så dette sexliv forøger den kropslige livsopfattelse. Derfor handler hele processen om at reducere det til ingenting.

Bob: At reducere det op igennem ens livsstadier?

Srila Prabhupada: Ja, reducere det. En dreng trænes som elev op til 25-årsalderen og lærer at indskrænke sit sexliv. *Brahmacari*. Herefter fortsætter nogle af drengene som *naisthika-brahmacarier* [cølibat hele livet]. Fordi de er uddannet og forstår den åndelige viden ud og ind, ønsker de ikke at gifte sig. Det er også en restriktion: man kan ikke have et sexliv uden at være gift. Derfor er der ægteskab i menneskesamfundet og ikke i dyresamfundet.

Men folk falder gradvist fra menneskesamfundet ned til dyresamfundet. De glemmer ægteskabet. Det er også forudsagt i *sastraerne*. *Dampatye 'bhirucir hetuh*: i Kali-yuga [den nuværende Stridens Tidsalder] vil der i sidste ende intet ægteskab være. Drengen og pigen vil blot blive enige om at leve sammen, og

(Fortsættes side 14)

Åbning af nyt center i Aarhus d. 8. juli

Af Danesha Dasa

Endelig bliver det en realitet: Aarhus får et nyt Krishna-center!

Yatraen overtager snart en andelslejlighed 7 minutters gang fra Aarhus Domkirke. Lejligheden ligger i kælderniveau på Kystvejen og passer perfekt til formålet: der er erhverv til alle sider, så man kan have *kirtana* uden at forstyrre en masse mennesker. Den ligger meget centralt og kan rumme en del gæster. Der er indgang direkte fra gaden.

Vi holder indvielsesceremoni den 8. juli i umiddelbar forlængelse af årets *Ratha-yatra*-festival, og alle er velkomne. Skriv til daniel@laflor.dk (Danesha Dasa) hvis I har brug for overnatning.

Centeret starter helt fra bunden og mangler alt, fra *mridanga* og *puja*-sæt til kartoffelskrællere og skohylder. Da vi er en lille gruppe hengivne, vil enhver donation til disse ting være meget velkommen. Der kan doneres til ISKCON Aarhus' egen konto hos Nordea på reg.nr. 2251, kontonr. 6275535921. Donationer vil blive registreret som velgørenhed til ISKCON Aarhus og således generere fradrag på selvangivelsen.

Vi fra Aarhus vil gerne takke Caitanya Candra Prabhu mange gange for hans inspiration og vedholdenhed i forhold til etablering af et prædikecenter i Aarhus. Han har rejst utrætteligt frem og tilbage fra København og ledt med lys og lygte efter egnede lokaler samt inspireret alle til at udbygge prædikenen. Tak, prabhu!

Jeres ydmyge tjener,
Bhakta Aarhus

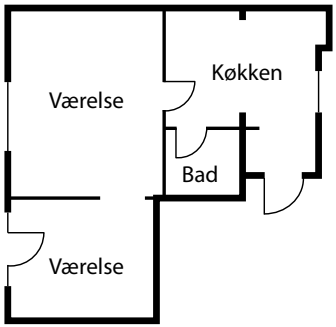

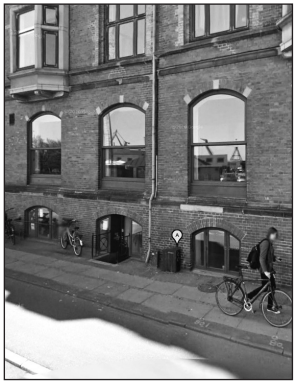

Min yndlingshistorie i Srimad-Bhagavatam

På de næste par sider skriver forskellige hengivne om en Srimad-Bhagavatam-historie, der på en eller anden måde har gjort et særligt indtryk på dem. I slutningen kan du læse om næste måneds tema, og hvordan du kan være med til at give dit bidrag her til bladet.

Nalini Matu:

Alle historierne i *Srimad-Bhagavatam* er fulde af visdomsbærende budskaber om forskellige aspekter af *bhakti-yoga*. Dronning Kuntis afhængighed af Herren Krishna er forbilledlig. Selv om hun havde alt, hvad en person kunne ønske sig i denne verden som skønhed, rigdom, god uddannelse, ædel herkomst, en forbløffende familie inklusive hendes fem hæderkronede sønner, tog hun alligevel ikke beskyttelse af noget eller nogen anden end Herren Krishna.

Igennem hele hendes liv undergik hun store lidelser. Selv om Herren Krishna var hendes brors søn, udfordrede hun aldrig Herren Krishna ved at spørge hvorfor. Når hun stod overfor vanskeligheder, overgav hun sig fuldt ud til Herren i fuld overbevisning om Hans beskyttelse. Hendes bønner overskrider alle de selviske og skjulte ønsker, der sædvanligvis motiverer os.

Ikke alle kan bede som Dronning Kunti, da dette kræver en stor portion mod, overgivelse og tro, men fra hende kan vi lære at bede naturligt, og vi kan lære den ånd, det kræver.

Et af mine yndlingsvers, der er fyldt af ren hengivenhed, tales af hende: ”O Madhus Herre, ligesom Ganges for evigt strømmer uden hindringer mod havet, lad min tiltrækning på samme måde være konstant draget til Dig uden at blive afledt til nogen anden.” (*Srimad-Bhagavatam* 1.8.42.)

Adityavarna Devi Dasi:

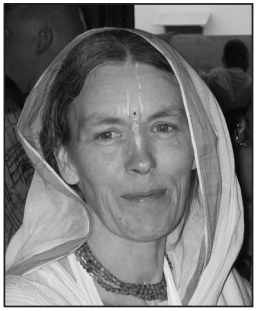

Srimad-Bhagavatam er fuld af gode historier. En af dem, jeg først kom til at lære lidt om, er Devahuti. Mange år tilbage på Bauneholm fortalte Stuti Mataji mig om Devahuti og hendes søn Kapiladeva.

Den ydmyghed, hun udvikler i sit ægteskab, når man tænker på, at hun var prinsesse og havde alt…Hun tjente sin ægtemand, som levede meget asketisk, og spiste ikke, før han havde spist, hvilket han ikke gjorde så tit. Hun udviklede et ønske om at få en søn, og han gav hende en.

Disse meget smukke historier kan hjælpe os til at forstå os selv og andre, for mange af os har selv et liv med mand og børn. Kapiladeva underviste senere sin moder. Det kan jeg selv tale lidt med om, for det var det, min søn gjorde, når vi talte sammen. Han fortalte mig, hvad der var godt, og om de dårlige påvirkninger, som vi alle er udsat for.

Vi kan også til dagligt hjælpe hinanden, for som hengivne har vi brug for nogen, der forstår os, giver råd og lægger øre til, når vi går igennem vanskelige tider. Devahuti var en kærlig mor og hustru, selv om hun gav et meget rigt og beskyttet liv op. Hun ønskede et liv med selvrealisation, og hun fik alt ved at tjene sin mand og søn. Hun gav alt.

Nikoline Wreschner:

Idet hun tiltalte den mægtige, velstående kong Prthu som kyndig i religiøse principper og beskytteren af de overgivne, sagde hun: "Vær venlig at redde mig. Du er alle levende væseners beskytter. Nu befinder du dig som konge over denne planet."

Betydning:

Jorden i form af en ko tiltalte Kong Prthu som *dharma-jna*, hvilket henviser til en, der kender religionens principper. De religiøse principper dikterer, hvordan en kvinde, en ko, et barn, en *brahmana* og en gammel mand skal gives fuld beskyttelse af kongen og alle andre. Som følge deraf tog Moder Jord form som en ko. Hun var også en kvinde. Således bad hun til kongen som en, der kender principperne for religion. Religiøse principper foreskriver også, at man ikke må dræbes, hvis man overgiver sig. Hun mindede Kong Prthu om, at ikke alene var han en inkarnation af Gud, men han beklædte tilligemed posten som konge over kloden. Derfor var det hans pligt at undskylde hende.

(SB. 4.17.18)

Disse bønner fortsætter efter, at Prthu Maharaja blev overordentligt vred. Faktisk fremstod han som den personificerede vrede. Dette gjorde, at hele jordkloden skælvede, hvorved hun overgav sig og med foldede hænder efterfølgende fremsagde forskellige bønner.

Denne fortælling er udvalgt fra mine år som studerende af *Srimad-Bhagavatam*, nærmere bestemt i 2002, hvor jeg var nået til bind 4. Jeg var meget fascineret af kongens bryllup, og hvordan disse to personligheder blev kærnet fra kong Vena af *brahmanaerne*.

Dengang havde jeg ingen *japa-mala*, men talte *mantraet* ved hjælp af de små huller i en kamerafilm. Havde på daværende tidspunkt ikke mødt hengivne, men besøgte Govindas kort efter. Det var en periode med stor inspiration ved Herren Sri Krishnas nåde, hvor barmhjertigheden strømmede over mig, og der blev genvundet en balance i hele tilværelsen rent praktisk og socialt såvel som intellektuelt. Gennem daglig læsning og chanten fandt Krishnas vilje vej i en 10. klasses fremlæggelse, hvor vi serverede *prasadam* og gav *maha-mantraet* til hele klassen. En inder i klassen kendte allerede *mantraet*, hvilket var til stor gavn for de øvrige elever. Det var en meget inspirerende tid, hvor Krishna virkeligt viste Sig på en fantastisk måde, idet Hans tilstedeværelse var ganske tydelig for mange. Haribol! ॐ

Din tur til at fortælle:
Første gang jeg smagte prasadam

Først en stor tak til denne måneds skribenter for at dele deres yndlingshistorie med os! I næste nummer af *Nyt fra Hare Krishna* opfordrer vi læserne til at fortælle om, hvordan de oplevede det, første gang de smagte *Krishna-prasadam*. Hvis du ikke lige præcis kan huske første gang, du smagte *prasadam*, kan du også skrive om en særlig *prasadam*-oplevelse du har haft, gerne i starten af dit hengivne liv. Skriv kort eller langt. Skriv fra hjertet og deltag i denne *sadhu-sanga* via det skrevne medium.

Deadline for indlæg er onsdag den 18. maj. Skriv til dandaniti@krishna.dk eller send et brev til adressen forrest i bladet. Vi oversætter fra svensk, norsk og engelsk.

Definition på virkelighed

Af Jahnu Dasa

I *Bhagavad-gita* er ydmyghed beskrevet som den første forudsætning for, at viden kan manifestere sig. Sand viden kan kun komme fra den, der har den i forvejen. Man lærer med andre ord om kundskab fra andre. Viden er ikke noget, man kan spekulere sig frem til.

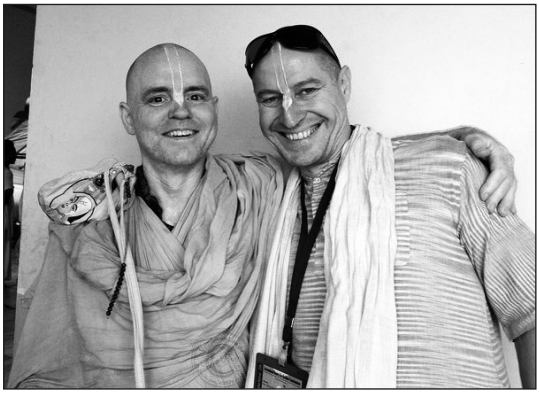

Jahnu Dasa th. (her i selskab med Aindra Dasa)

Man er nødt til at modtage denne åndelige kundskab, og for det kræves der ydmyghed. Man må blive ydmyg for at nærme sig en autoritet (en åndelig mester) og lære fra ham. Dette gælder, hvad enten autoriteten udlærer åndelig (absolut) eller materiel (relativ) viden. Hvis man ikke tilfredsstiller sin lærer eller åndelige mester ved at udvise ivrighed efter at forstå emnet, vil han være mindre tilbøjelig til at give sin viden fra sig.

I denne tid er det moderne at betale for viden om det ene og det andet. Man er endda begyndt at sidestille information med viden. Der er også nogle, der tager sig betalt for såkaldt åndelig viden. Men en nødvendighed for, at åndelig viden kan formidles, er, at der ikke tages betalt for den. Derfor ved man, at enhver viden, man betaler for, om end den kan være gavnlig på det materielle plan, ikke er åndelig viden.

Intelligens defineres i den vediske filosofi som skelneevne. Sand viden eller åndelig viden begynder, når man lærer at skelne mellem sit selv og sin krop og sit sind. At man har realiseret den åndelige viden, viser sig ved, at man ikke mere vil være tvunget til at handle ifølge sine sansers og sit sinds impulser. Man vil blive utilknyttet.

I den menneskelige livsform kan sjælen hæve sig eller degradere sig selv. Det falske ego opdager man, når man får øje på den mekanisme, der får os til at tro, vi er mænd eller kvinder, gamle eller unge, smukke eller grimme, hvide eller sorte osv.

Alle disse er materielle betegnelser. De beskriver kun kroppen og dens kultur. De beskriver ikke selvet. Selvet kan beskrives som observanten. Man kan ikke beskrive selvet ved at beskrive det, der observeres af selvet. At forstå, at der er forskel på observanten og det, der observeres, er det første trin i åndelig erkendelse. Med andre ord er det første trin i åndelig viden at forstå forskellen på ånd og materie. Bevidstheden (ånd) er observanten, og materie er det, der observeres. Det er derfor ateister per definition er mindre intelligente. De skelner ikke mellem bevidsthed og materie. De tror, at bevidsthed blot er nogle kemiske vekselvirkninger i hjernen.

Det, der varer ved, dvs. det, der er konstant, er åndeligt, og det, der ikke varer ved, eller med andre ord det, der er midlertidigt, er materielt. Definitionen på virkeligheden er den samme. Det, der varer ved – det konstante – eksisterer, og det, der ikke varer ved – det midlertidige – eksisterer ikke.

Krishna siger:

”De, der er seere af sandheden, har konkluderet, at det ikke-eksisterende (den materielle krop) ingen varighed udviser, og at det eksisterende (sjælen) er evigt uden forandring. Dette er de kommet frem til ved at have

studeret begges natur." (*Bg*. 2.16)

Man kan så indvende, at selv om noget er midlertidigt, må det dog stadig eksistere. En hammer eller et hus er givetvis midlertidige, men hammeren gør ikke desto mindre ondt, når den lander på vores tommelfinger. Hvordan kan Krishna da hævde, at kun det varige eksisterer, og at det midlertidige ikke eksisterer? Hvordan giver det mening, når Krishna hævder, at f.eks. et hus ikke eksisterer?

Svaret er selvfølgeligt, at det skal ses udfra en evighedssynsvinkel. Krishna er evig. Han eksisterer i ET eneste ekspanderende nu. Et hus eller en hammer varer kun et par sekunder i Hans tid.

> "Hvornår ved vi, at den frygt eller glæde, vi oplever i en drøm, er uvirkelig? Når vi vågner op."

Brahma er det første skabte levende væsen i universet. Han er skaberguden. Han er den, der har formet materien til verden, som vi kender den. Han lever i ufatteligt lang tid. Hans livslængde er beregnet til 311,04 billioner år, som er det samme som universets livslængde. Lad os sige, at jeg fødes, vokser op og bygger et hus. Hvor lang tid varer det? 30 år måske. Hvor lang tid er 30 år ud af 311,04 billioner år? Hvor lille et sekund er det, hvor ubetydelig en hændelse vil det være i Brahmas liv? Blot et ubetydeligt øjeblik. Et fragment af et sekund. Nærmest som om det aldrig var sket.

Og tænk på, at Brahma blot er en almindelig *jiva*, dvs. en individuel sjæl, som du og jeg. Selv han er underlagt illusion. Hans ultramega livslængde er blot et glimt i sjælens evige eksistens, et glimt i evigheden. Når vi tynder Brahmas livslængde på 311,04 billioner år ud i evigheden, eksisterer den faktisk ikke for slet ikke at tale om de 60, 80 eller 100 år, vi eksisterer på denne planet. Set ud fra en evighedssynsvinkel eksisterede huset ikke som andet end som en kortvarig forandring i materien. På det evige plan har hændelsen ingen konsekvens. Det kunne lige så godt aldrig være sket.

De tre begreber virkelighed, bevidsthed og viden defineres således i den vediske forståelse ud fra deres forhold til tiden. Virkelighed er konstant i tiden, og illusion forsvinder i tiden. Derfor er kun en eksistens i de åndelige dimensioner at anses for virkelig.

Vores materielle eksistens er uvirkelig på samme måde, som en drøm er uvirkelig. I en drøm oplever vi hele registret af følelser, som vi gør det i det såkaldte virkelige liv. Hvornår ved vi, at den frygt eller glæde, vi oplever i en drøm, er uvirkelig? Når vi vågner op. Så længe vi er i drømmen, føles det totalt virkeligt, men når vi vågner op, forstår vi, at det blot var en drøm.

Læg mærke til, at livet i en materiel krop er nøjagtigt lige sådan. Den ekstatiske sex vi havde for en uge siden, har vi ingen gavn af nu. Det er et minde blot, nøjagtigt som en drøm. Derfor har kun det evige substans i virkeligheden. Det midlertidige er usubstantielt. Det er derfor, sjælen aldrig kan blive lykkelig i den materielle verden i en materiel krop, ligegyldigt hvor meget sansetilfredsstillelse, den nyder.

Kun ved at vende tilbage til sin evige tilstand sammen med Gud kan sjælen erfare sand lykke.

Krishna siger

"Min kære Arjuna, eftersom du aldrig er misundelig på Mig, vil Jeg hermed give dig denne mest fortrolige kundskab og indsigt. Når du kender den, vil du blive frigjort for alle den materielle eksistens lidelser." (*Bg*. 9.1)

"Denne viden er kongen over al uddannelse og den mest fortrolige af alle hemmeligheder. Det er den reneste viden, og eftersom den giver en direkte opfattelse af selvet gennem erkendelse, er den religionens fuldkommenhed. Den varer evigt, og den udføres med glæde." (*Bg*. 9.2) ॐ

Vedisk oldtidshistorie

Astronomien og den vediske civilisations alder

Af Sadaputa Dasa

I vores serie om vedisk oldtidskultur bringer vi en artikel af Sadaputa Prabhu, som han egentlig skrev som en fortsættelse til essayet Tværkulturelle spor af vedisk kultur *(se Nyt fra Hare Krishna 5.2010). I den artikel diskuterede Sadaputa eksempler på, hvordan identiske elementer gik igen i oldtidsmyter fra hele verden fra kulturer, der normalt formodes ikke at have haft nogen kulturel forbindelse med hinanden. I denne artikel, der første gang blev bragt i Back to Godhead, juli/august 1991, ser han på det samme fænomen i relation til kosmologi og astronomi.*

Traditionelle kinesiske historier fortæller om aben Sun, der oplever nogle bemærkelsesværdige eventyr. I en af historierne fanges han af to af dødens harponérer, der fortæller ham, at han er nået til enden på sin skæbne på Jorden og skal tages med til underverdenen. Historiens oversætter fortæller, at ifølge den kinesiske tradition bestemmer stjernebilledet Nan Teou, Tepotten i stjernetegnet Skytten, alles død, imens dødens harponérer er dødens sendebud, der udfører dødens beslutning.[1]

I en tidligere artikel [Tværkulturelle spor af vedisk kultur, NfHK 5.2010] sammenlignede jeg vediske idéer om tid med lignende ideer, man støder på i kulturer rundt om i verden. Vi så, at mange kulturer deler meget specifikke vediske tanker om, hvor længe mennesker i Oldtiden levede, og hvad der skete i Oldtidens samfund. Dette støtter i sig selv ideen om en urgammel verdensomspændende kultur, som man i dag finder fragmentariske og dårligt forståede overleveringer af mange steder i verden, men som beskrives detaljeret i de vediske skrifter.

I denne artikel vender vi os fra tiden til himmelrummet, og endnu engang opdager vi, at gamle traditionelle forestillinger om universets struktur bærer lignende spor af en fælles kulturel baggrund.

Den vediske litteratur opdeler den synlige himmel i regioner, som sjæle i deres sjælevandring siges at nå i henhold til deres *karma*. Vi kan forestille os stjernekonstellationerne som et kort over sjælens rejse efter døden. Jeg vil starte med en beskrivelse af dette kort og bagefter give nogle eksempler på, at folk i oldtidskulturer over hele verden havde lignende ideer om universets struktur, der ofte stemmer overens med det vediske kort over universet i mange nøjagtige detaljer.

For at kunne beskrive dette kort er jeg nødt til at introducere nogle grundlæggende astronomiske begreber. I indisk såvel som vestlig astronomi projicerer man Jordens længde- og breddegrader op på himlen, hvor de dagligt drejer rundt om polaraksen, så de for en observatør på jorden synes at rotere én gang om dagen med stjernerne. Det giver os et himmelsk koordinatsystem, hvor hver stjerne har en breddegrad, der kaldes dens deklination, og en længdegrad, der kaldes dens rektascension.

Vi kan forestille os stjernerne som punkter på en stor imaginær himmelhvælving, der omgiver Jorden. Ligesom Jorden har en nordlig og sydlig halvkugle, der deles i to halvdele af ækvator, har den himmelske sfære det også.

Set imod stjernernes baggrund fuldender solen hvert år et kredsløb, der kaldes ekliptika, der er en stor cirkel med en hældning på 23½ grad i forhold til den himmelske ækvator. Langs med ekliptika finder vi i et bredt bånd dyrekredsens tolv stjernebilleder og Månens 28 huse, der også kaldes *naksatraer*.

Vediske astronomibøger indeholder lister over *naksatraer* og vigtige stjerner. Vor tids astronomer har identificeret de moderne navne på stjernebilleder og stjerner, som disse vediske lysende himmellegemer menes at svare til (se stjernekortet, hvor overensstemmelserne med de gamle sanskritnavne og deres moderne navne er angivet).

Vejen til Pitriernes verden, Pitrloka, begynder ifølge *Visnu Purana* nord for stjernen Agastya og syd for de tre *naksatraer* Mula, Purvasadha og Uttarasadha. Pitrloka er ifølge den vediske litteratur dødens halvgud Yamarajas planet, hvor han

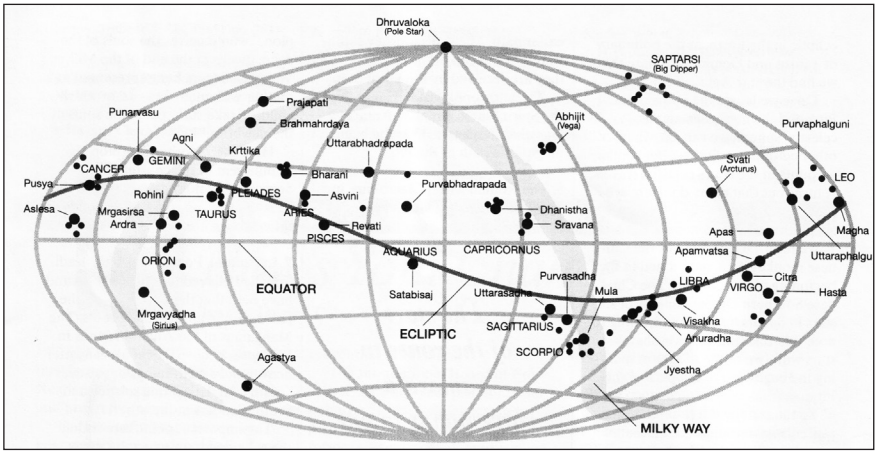

straffer syndige mennesker.[2] *Srimad-Bhagavatam* (5.26.5) fortæller, at dette område ligger sammen med de helvedesagtige planeter i universets sydlige del under Bhumandala, det jordiske planetsystem.

Naksatraerne, der nævnes her, svarer til dele af stjernebillederne Skorpionen og Skytten, og Agastya menes at være stjernen Canopus. Alle ligger de på den sydlige halvkugle. Fra beskrivelsen i *Visnu Purana* kan vi derfor ved hjælp af kendte himmelske orienteringspunkter finde ud af, hvor Pitriloka er.

Mælkevejen ses på himlen som et stort lysende bånd, der er tæt pakket med stjerner, der løber næsten præcist fra nord mod syd og krydser den himmelske ækvator i en vinkel på omkring 62 grader. Et meget lyst område af Mælkevejen skærer ekliptika i stjernebilledet Skytten. Dette er tæt på *naksatraerne* Mula og Purvasadha, som er begyndelsen på vejen til Pitrierne.

På samme måde som Pitrloka ligger syd for ekliptika, befinder de højere planeter sig nord for ekliptika. Mystikere, der følger vejen til disse planeter, dvs. halvgudernes vej, begynder også ved Mula og Purvasadha, men deres rejse er mod nord. Denne rejse er beskrevet i *Srimad-Bhagavatam* (2.2.24-25) og i *Visnu Purana*.

Idet de bevæger sig langs ekliptika, rejser mystikerne op til Revati (denne del af deres rejse kaldes *Vaisvanara*). Fra Revati bevæger de sig gennem *naksatraerne* Asvini, Bharani og Krttika og rejser videre til ildguden Agnis planet, hvor de bliver renset for alle urenheder.

Fra Agni fortsætter mystikerne nordpå gennem Brahmahrdaya og Prajapati ad Mælkevejen, og når de kommer til de syv *rsiers* eller vismænds breddegrader, når de til Visnupada, vejen til Visnu. Den vej følger de, indtil de til sidst når Polarstjernen, Dhruvaloka, en åndelig planet i det materielle univers.

Hvis vi vender os til noget mere velkendt, svarer Asvini, Bharani og Krttika til dele af stjernebillederne Vædderen og Tyren. De syv *rsier* (*saptarsi*) svarer til stjernebilledet Ursa Major, der almindeligvis kaldes Karlsvognen.

Modsat det punkt, hvor Mælkevejen skærer ekliptika på den sydlige halvkugle, skærer den ekliptika i nord på grænsen mellem stjernetegnene Tyren og Tvillingerne. Her finder vi stjernen Agni.

Efter at have fundet ud af, hvad den vediske litteratur mener med vejen til Pitrierne og halvguderne på himmelkuglen, er det næste spørgsmål, om andre kulturelle traditioner har lignende forestillinger om sjælens himmelske rejser. Det viser sig, at det er der mange, der har. Her er nogle eksempler:

1. For at vende tilbage til historien om den kinesiske abe Sun, som blev nævnt i starten af denne artikel, består det kinesiske stjernetegn Tepotten af seks stjerner i Skytten. Det er interessant at bemærke, at denne konstellation deler stjerner med de to *naksatraer*, der markerer begyndelsen på vejen til Pitrierne.

Så begyndelsen på vejen til Yamaraja svarer også i denne kinesiske tradition til det sted på himlen, hvor de dødes skæbne afgøres. Den kinesiske tradition har ligeledes budbringere for døden i stil med de vediske *Yamadutaer*.

2. Den tyske historiker Franz Boll studerede,

hvad gamle græske traditioner fortalte om Hades, floden Styx og underverdenernes færgemand. Vi er tilbøjelige til at tænke på Hades som en verden, der ligger under vores fødder inden i jorden. Men Boll citerede tekster, der placerer denne region i himmelområdet på den sydlige himmelkugle, hvor Mælkevejen og ekliptika krydser hinanden.[3]

3. Boll påpeger et tæt forhold mellem de græske og babylonske traditioner. Ifølge hans analyse kan den babylonske gud Dikud, dommeren i Hades, svare til stjernen Theta Ophiuchus i stjernetegnet Slangeholderen. Denne stjerne ligger tæt på det sted, der er nævnt i de vediske skrifter som begyndelsen på vejen til Pitrierne. Boll citerer en tekst med henvisning til denne stjerne som "begyndelsen på vejen til den lavere himmelhvælving."[4]

4. I Nordamerika mener Pawnee- og Cherokee-indianerne, at de dødes sjæle bliver modtaget af en stjerne i den nordlige ende af Mælkevejen. Der deler vejen sig. "Han [Gud] leder krigerne på den dunkle og vanskelige vej, og kvinder og de, der dør af alderdom, på den lysere og lettere vej. Sjælene rejser sydpå. Ved slutningen på den himmelske vej bliver de modtaget af Åndestjernen."[5]

Ifølge Antropologen S. Hagar er Åndestjernen Antares. Antares (Jyestha) ligger igen nær begyndelsen på vejen til Pitrierne.

5. Den romerske forfatter Macrobius skriver i sin kommentar til *Scipios drøm*, at døde sjæle stiger op ad Stenbukkens vej, og når de skal genfødes, stiger de ned igen gennem Krebsens port. Her synes Macrobius at have flyttet det hele med ét tegn på dyrekredsen. Stenbukken ligger ved siden af Skytten, og Krebsen er ved siden af Tvillingerne. Men faktisk skriver Macrobius i sin kommentar, at Stenbukken og Krebsen ligger der, hvor dyrekredsen krydser Mælkevejen.[6]

6. I Honduras og Nicaragua mener Sumoerne, at deres "Moder Skorpion", der modtager de dødes sjæle, bor for enden af Mælkevejen. "Og fra hende, som er repræsenteret som en mor med mange bryster, hvor børnene ammer, kommer de nyfødtes sjæle."[7]

Her minder "Moder Skorpion" om stjernebilledet Skorpionen. Vi bemærker, at stjernebilledet Skorpionens hale svarer til *naksatraen* Mula.

7. Generelt har polynesiere traditionelt troet på reinkarnation og fastholdt, at Mælkevejen er de vandrende sjæles vej. Mangaianerne fra Australøerne i Polynesien tror, at sjæle kun kan komme til himlen på solhvervsaftener (øboerne fra de nordlige øer på det ene solhverv og dem fra de sydlige øer på det andet).[8]

Det vigtige punkt her er, at solhverv sker, når solen er nær det sted, hvor Mælkevejen og ekliptika krydser hinanden.

Disse astronomiske eksempler og vores tidligere eksempler med tiden [i artiklen Tværkulturelle spor af vedisk kultur] viser, at gamle kulturer rundt om i verden delte et syn på kosmos, som på mange måder ligner den vediske opfattelse.

De detaljer, der går igen og igen i disse historier, tyder på en fælles kulturel oprindelse. Men historierne varierer, og vi har ingen klare historiske kilder til deres oprindelse. Derfor må deres fælles kulturelle kilde gå tilbage til en meget fjern fortid. Således er eksistensen af disse historier i overensstemmelse med den vediske redegørelse for en urgammel verdenscivilisation med en åndelig opfattelse af universets oprindelse og formål. ॐ

(Endnotes)

1 Wou Tch'eng Ngen, Si Yeou ki, *Ou le Voyage en Occident*, L. Avenol (oversætter), Paris 1957, Vol. 1, s. iii.; G. Schlegel, *L'Uranigraphie Chinoise*, Leiden 1875, s. 172ff.

2 H.H. Wilson, *The Vishnu Purana*, Vol. 2, London: Trubner & Co. 1865, s. 263-268.

3 F. Boll, *Sphaera: Neue Griechische Texte und Untersuchungen zur Geschichte der Sternbilder*, Leipzig 1903, s. 246-51.

4 Ibid.

5 S. Hagar, *Cherokee Star-Lore*, i Festschrift Boas, 1906, s. 363; H.B. Alexander, *North American Mythology, Mythology of All Races*, Vol. 10, 1916, s. 117.

6 Macrobius, *Commentary on the Dream of Scipio*, W.H. Stahl (oversætter), New York 1952. *Records of Civilization, Sources and Studies*, vol. 48.

7 H.B. Alexander, *Latin American Mythology, Mythology of All Races*, Vol. 11, 1920, s. 185.

8 W.W. Gill, *Myths and Songs from the South Pacific* (London 1876), s. 156ff, 185ff.

Global opvarmning eller global vildledning

Af Gaura Hari Dasa

Det kan vist ikke have undsluppet nogens opmærksomhed, at vi i kølvandet på klimatopmødet i København i 2009 har haft nogle af de hårdeste vintre i mands minde. Dette var intet lokalt fænomen, som nogle tror det, men gælder for hele den nordlige halvkugle, så vidt jeg er informeret. Dette modbeviser naturligvis ikke, at der finder en global opvarmning sted, men der er en del andre ting, som tyder på, at de informationer, vi har fået, ikke er helt objektive, og at der også kunne være gode grunde til fra ledende politikeres side at fremme den opfattelse, at en global opvarmning finder sted, selv hvis der intet solidt belæg findes for det.

Der bliver murret i krogene (på nettet) om Climategate, afsløringen af det påståede fusk med den såkaldte "hockey-kølle graf", som viser klimaforandringer over de seneste par tusinde år. Dette kom frem samtidigt med møderne i København, men debatten blev hurtigt dysset ned i medierne. En redaktør ved den norske avis Aftenposten klagede for nyligt over, at debatten på nettet er ude af balance, og at skeptikerne helt har taget over, selv om mere end halvdelen af den norske befolkning stadig tror på den globale opvarmning.

Politikerne har fået os med på vognen ved at spille op til vores miljøbevidsthed og true os med fremtidige katastrofer, hvis vi ikke skruer ned for blusset. Men hvad skulle de få ud af at vildlede os på den måde, hvis det virkeligt er det, som er sket? For mig er det ret tydeligt, at der er i hvert fald to vægtige grunde til at gøre dette. For det første for at fastholde den økonomiske verdensorden eller med andre ord for at sikre de rige landes fortsatte velstand på bekostning af den såkaldte tredje verden. Og for det andet for at få os til igen at acceptere atomkraft som en løsning på verdens energiproblem.

En stor del af diskussionen mellem verdens ledere under mødet i København havde jo til formål at fastsætte kvoter for de enkelte landes tilladte CO_2 udslip. Udgangspunktet for fastsættelse af disse kvotaer var ikke en ligelig fordeling i forhold til befolkningstal, men derimod de forskellige landes nuværende forbrug af fossilt brændstof. Dette indebærer naturligvis, at de lande, som nu har et relativt lavt forbrug i forhold til befolkningstallet, den tredje verden, i det store hele må forblive dernede, mens de rige lande, igen i det store og hele, får lov til at fortsætte som storforbrugere. At det ikke lykkedes at komme til enighed, er en anden sag.

Hvad angår atomkraft, blev hele verden afskrækket af ulykken i Tjernobyl i 1996, og de fleste var enige om, at atomkraft var for farlig at lege med. Men igen burde det ikke have undsluppet vores opmærksomhed, at bøtten igen har vendt til fordel for atomkraft netop på basis af det argument, at af to onder, nemlig fossilt brændstof og atomkraft, er atomkraft trods alt det mindste. Ingen kunne drømme om at foreslå det, i det mindste for mig, indlysende tredje alternativ, nemlig at skrue ned for blusset, at reducere verdens energiforbrug.

Det er klart, at det som skete i Japan for nylig med ulykken på atomkraftværket Fukushima, var en streg i regningen, men endnu engang må politikerne sande, at naturkræfterne ikke er under deres kontrol.

Hvis det måtte være et faktum, at verdens ledere har sådanne skændige motiver, bør det ikke overraske den, som forstår, hvordan *maya*, Krishnas illusoriske energi, fungerer. Lederne er ikke Gudsbevidste, og som det står i *Srimad-Bhagavatam*: *harav abhaktasya kuto mahad guna mano rathenasati dhavato bhahih*: "Selv hvis en person, som ikke er Gudsbevidst,

har såkaldte gode kvaliteter, er han i bund og grund en slyngel, for han bliver med sikkerhed tiltrukket af den ydre energi, eftersom han bevæger sig på sindets platform." Alternativet til Gudsbevidsthed er kun ét – selviskhed. Som det står i *Bhagavad-gita*:

"De, som er dæmoniske, forstår ikke, hvad som bør gøres, og hvad som ikke bør gøres. Hverken renlighed, korrekt opførsel eller sandfærdighed findes hos dem." (Bg. 16.7)

"Dæmonerne er fortabte og besidder ingen intelligens. De følger deres ateistiske konklusioner og kaster sig ud i skadelige, forskrækkelige handlinger for at tilintetgøre verden." (Bg. 16.9)

"Dæmonen tænker: Jeg har så meget i dag, og jeg vil skaffe mig mere efter mine planer. Min velstand vil vokse mere og mere. Jeg har dræbt min ene fjende, og alle mine andre fjender vil jeg også gøre det af med. Jeg er altings herre. Jeg er nyderen. Jeg er perfekt, mægtig og lykkelig. Jeg er den rigeste mand, omgivet af aristokratiske slægtninge. Ingen er så mægtig og lykkelig som jeg...." (Bg. 16.13-15)

Naturligvis er det skræmmende at måtte erkende, at det er den slags ledere, der styrer verden i dag. Lad det være en trøst, at deres dage er talte. Krishna lader ikke den slags fortsætte i al evighed, og vi bør være intelligente nok til at vide, hvilken hest vi skal sætte vores penge på, så at sige. Det er Krishna, som vi må søge tilflugt hos, og Han vil med sikkerhed redde os fra dagens dæmoniske ledere. Men først må vi blive den lille dæmon inden i os selv kvit. Med andre ord må vi opgive vores eget skændige forsøg på at nyde Krishnas velstand uden at tjene Ham. Kun fordi vi selv har en lille dæmon i vores egne hjerter, er vi blevet ofre for dagens dæmoniske ledere. ॐ

(**Prabhupada...**, fortsat fra side 5.)

deres forhold er baseret på at have god sex. Hvis manden eller kvinden ikke lever op til at være gode i sexliv, er der skilsmisse. Som fortalere for denne filosofi har mange vestlige filosoffer som Freud og andre skrevet så mange bøger. Men vi, der følger den vediske kultur, er kun interesseret i sex for at få børn. Det er alt. Vi er ikke interesseret i at studere sexlivspsykologi. Det er der allerede en naturlig psykologi, der sørger for. Selv hvis man ingen filosofi læser, er man seksuelt inklineret. Ingen lærer det i skolen og på universiteterne. Alle ved, hvordan man gør det [Srila Prabhupada ler]. Det er en generel tilbøjelighed. Uddannelse bør være for at lære, hvordan man holder op med det. Det er virkelig uddannelse.

Bob: I vore dage er det en radikal ide i Amerika.

Srila Prabhupada: I Amerika er der så mange ting, der skal reformeres, og det er, hvad denne Krishna-bevidsthedsbevægelse vil gøre. Jeg kom til jeres land og så, at drengene og pigerne levede sammen som venner, så jeg sagde til mine elever: "I kan ikke leve sammen som venner. I skal gifte jer."

Bob: Mange folk kan se, at ikke engang ægteskabet er helligt, så de vil ikke gifte sig. For hvis folk bliver gift, og tingene ikke er i orden, er det så nemt for dem at blive skilt…

Srila Prabhupada: Ja, det er der også.

Bob:…at nogle folk synes, det ingen mening giver at gifte sig.

Srila Prabhupada: Nej, deres ide er, at ægteskab er lovlig prostitution. Det er sådan, de tænker, men det er ikke ægteskab. Selv den kristne avis – hvad hedder den? Vagt…?

Syamasundara: Vagttårnet?

Srila Prabhupada: Vagttårnet. Den har kritiseret, at en præst har givet lov til ægteskab mellem to mænd – homoseksualitet. Det er, hvad der foregår. De opfatter det som ren prostitution, det er alt. Derfor tænker folk: "Hvorfor betale så høj en pris for en fast prostitueret? Det er bedre at klare sig uden."

Syamasundara: Du plejer at give eksemplet med koen og markedet.

Srila Prabhupada: Ja, hvorfor skulle man holde en ko, når der er masser af mælk at få på markedspladsen? [Alle ler] Situationen er forkastelig i Vesten. Jeg har selv set det. Her i Indien kommer det også gradvist. Derfor har vi startet denne Krishna-bevidsthedsbevægelse for at uddanne folk i de grundlæggende principper for åndeligt liv. Det er ingen sekterisk religiøs bevægelse. Det er en kulturel bevægelse til gavn for alle.

(Fortsættes i næste nummer.) ॐ

Et åbent brev til Dr. Jerry Coyne, ateistisk biolog

Af Rabbi Moshe Averick

En jødisk rabbiner har skrevet en bog, hvor han angriber de nye ateister. Det har bl.a. resulteret i følgende åbne brev til en af disse ateister, biologen Jerry Coyne fra University of Chicago, der kalder sig selv en "kulturel jøde".

Kære Dr. Coyne.

Jeg har tænkt over de tre udfald, du har gjort imod Rabbi Adam Jacobs og mig selv inden for de sidste uger (den 7. marts, 9. marts og 27. marts 2011). De har kunnet læses på din hjemmeside "Why Evolution is True"[1] og var i overvejende grad svar på en kronik, som Rabbi Jacobs havde i The HuffPosts religionssektion den 6. marts 2011 med titlen "A reasonable argument for God's existence ['Et fornuftigt argument for Guds eksistens']." Rabbi Jacobs havde bemærket, at nogle af argumenterne var hentet fra min bog *Nonsense of a High Order: The Confused and Illusory World of the Atheist*[2]. Hvad jeg fandt mest interessant var, at alle disse udfald var udtrykt inden for vores jødiske tradition. Blandt de blomsterrige perler, der flød fra din oplyste, uddannede og sofistikerede pen var bl.a.:

"Missionerende kristne kan være lige så åndssvage, som de har lyst til, men når en rabbiner siger noget dumt, bringer det mit DNA i kog."

"Helt ærligt er jeg træt af den slags argumenter og dybt bedrøvet over, at de kommer fra jøder."

Og til slut: "Jøder kan være lige så overlagt vildledte med hensyn til evolution som kristne som William Dembski og Michael Behe."

Din første kommentar om at bringe "mit DNA i kog" virker åbenlyst racistisk. Tror du virkeligt, der er en sådan ting som et "jødisk DNA"? Du skriver, at du er "dybt bedrøvet over, at de kommer fra jøder." Er jøder forskellige fra andre mennesker? Forventer du mere fra jøder? Jeg går ud fra, at du mener, at

Rabbi Moshe Averick

vi er bedre end hedningene. Har den naturlige selektion gjort os klogere end "åndssvage" kristne? Hvad med ikke-kristne hedninge? Er der også sådanne ting som "kristent og ikke-kristent hedensk DNA"? Du milde, det næste, der ryger ud af din mund er vel, at der også er en form for højere "arisk DNA". Hvor har jeg mon hørt det før? Jeg vil overlade den nærmere analyse af dine muligvis racistiske opfattelser til nogle af de dygtige sociologer, der bor i samme Hyde Park-kvarter som dig selv. Lad os gå videre til sagens kerne.

Du skriver, at " Jøder kan være…overlagt vildledte med hensyn til evolution." Hvad der er så besynderligt ved denne bemærkning er, at hverken rabbiner Jacobs eller jeg på noget tidspunkt diskuterede den darwinistiske evolutionsteori. Emnet under diskussion var livets oprindelse. Da jeg spurgte, hvordan liv kom fra det ikke-levende, svarede Rabbi Jacobs: "Hvordan? Jeg har ingen anelse. Ud

fra al den kemi jeg kender, virker det på mig forbløffende usandsynligt." Nej, undskyld, det var ikke Rabbi Jacobs, men Harvard-professoren Dr. George Whitesides, der har den største Hirsch-index-klassificering af nogen nulevende kemiker.

Det, Rabbi Jacobs virkeligt sagde, var: "Livets oprindelse er et totalt mysterium." Undskyld mig, jeg bliver ved med at rode tingene sammen. Det var en "åndssvag" kristen fysiker ved navn Freeman Dyson i artiklen "How We Know", der blev bragt den 10. marts 2011 i New York Times Review of Books.

Jeg mener snarere, at Rabbi Jacobs skrev: "Vi ved ikke, hvordan livet begyndte…vi kender ikke den mekanisme, der forvandlede ikke-liv til liv…vi har mange teorier, mange gætterier, men vi ved ikke, hvad der skete." Hvad er der galt med mig i dag? Det var ekspert i livets oprindelse Dr. Paul Davies, der bemærkede dette på den nyligt afholdte Origins Conference på Arizona State University foran et panel af nogle af verdens førende videnskabsmænd inklusive J. Craig Venter, Richard Dawkins, Sydney Altman osv.

Men bortset fra det nævnte jeg vist, at titlen på Rabbi Jacobs artikel i HuffPost var: "Pssst, sig det ikke til kreationisterne, men videnskabsmændene har ikke den fjerneste anelse om, hvordan livet startede." Jeg gjorde det igen! Det var ikke Rabbi Jacobs, det var en ledende skribent på Scientific American, John Horgan, og det var titlen på hans kommentar i Scientific American den 28. februar 2011 til ovennævnte konference i livets oprindelse på Arizona State University.

Det, som jeg tror virkeligt piner dig, Dr. Coyne, er, at Rabbi Jacobs, jeg og andre som os gør opmærksom på, at kejseren er pinligt nøgen. Videnskabsmændene er fuldstændigt desorienteret med hensyn til, hvordan livet skulle være kommet fra det ikke-levende, og det forstyrrer dig dybt, at vi har den frækhed overhovedet at foreslå den mulighed, at livet er skabt. Sikke et slag i ansigtet på videnskabsmænd overalt! Hvordan vover vi at foreslå, at måske er der mysterier, der ligger uden for videnskabens rækkevidde! Hvis videnskabsmænd kan bygge en brintbombe, må de vel kunne alt! Som afslutning på din tekst den 7. marts 2011 sammenfattede du dit "knytnæve i bordet" svar til vildledte, middelalderlige fundamentalister som os:

"Nej, vi ved endnu ikke, hvordan livet opstod på jorden, men vi har nogle gode ledetråde [måske skulle du fortælle de professorer Whitesides, Dyson og Davies om den gode nyhed], og abiogenese er et blomstrende felt. Og måske vil vi aldrig komme til at forstå, hvordan livet opstod på Jorden, for sporene af det tidlige liv er sporløst forsvundet. Vi ved, at det skete mindst én gang, men ikke hvordan. Jeg er ret sikker på, at vi inden for måske 50 år kan skabe liv i laboratoriet under tilstande, som herskede på den primitive Jord, men at det heller ikke præcist vil fortælle os, hvordan det skete – kun at det kunne."

Hvordan du "ved", at livet opstod igennem en ikke-styret, rent materialistisk proces, når du indrømmer, at du ingen beviser har til støtte for en sådan påstand, er et mysterium, som kun ateistiske videnskabsfolk som dig selv, Richard Dawkins og P.Z. Myers kan forstå. Forestil dig en distriktsadvokat stille sig op foran en dommer med en anmodning om at nægte en løsladelse, fordi han "ved", at den anklagede er skyldig. Når han bliver bedt om et bevis, svarer han: "Deres Velbårenhed, jeg er sikker på, at vi i løbet af 50 år vil have alle de beviser, vi har brug for!" Afmagten i dit argument, Dr. Coyne, og svagheden i din position taler for sig selv.

Jeg føler mig flov, når jeg ser intelligente menneske komme med latterlige og tåbelige argumenter, uanset om de kommer fra jøder, kristne eller skeptikere. Nu forstår jeg, hvorfor jeg kaldte min bog Nonsense of a High Order: The Confused and Illusory World of the Atheist ['Vås af højeste kaliber: Ateistens forvirrede og illusoriske verden'].

Med venlig hilsen

Rabbi Moshe Averick, Chicago, Illinois, USA. ॐ

I fremtiden?

Har vi hørt argumentet med at skabe liv engang i fremtiden før? Her er Srila Prabhupada i en velkendt samtale fra den 19. april 1974 i Los Angeles.

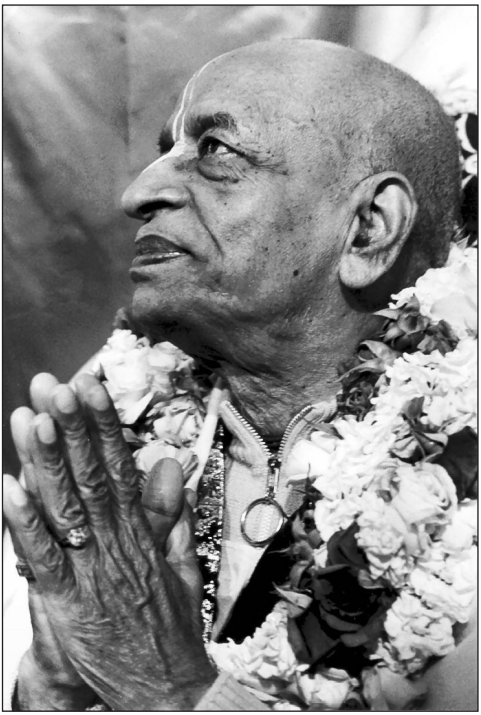

Srila Prabhupada: Hvis livet opstod fra kemikalier, og hvis jeres videnskab er så avanceret, hvorfor kan I da ikke skabe liv ad biokemisk vej i jeres laboratorier?

Karandhara: De siger, at de vil skabe liv i fremtiden.

Srila Prabhupada: Hvilken fremtid? Når dette afgørende punkt bringes op, svarer de: "Det gør vi i fremtiden." Hvorfor i fremtiden? Sikke noget vrøvl. "Stol ikke på fremtiden, hvor lovende den end ser ud." Hvis de er så avancerede, må de kunne vise nu, hvordan liv kan skabes af kemikalier. Hvad er ellers meningen med deres fremskridt? De vrøvler.

Karandhara: De siger, at de er lige på nippet til at skabe liv.

Srila Prabhupada: Det er bare en anden måde at sige det samme på: "I fremtiden." Videnskabsmændene må indrømme, at de stadig ikke kender livets oprindelse. Deres påstand om, at de snart vil bevise en kemisk oprindelse til livet er noget i stil med at betale med en fremdateret check. Lad os sige, at jeg giver dig en fremdateret check, men i virkeligheden har jeg ingen penge overhovedet. Hvad værdi har den check? Videnskabsmændene hævder, at deres videnskab er fantastisk, men når vi beder om et praktisk eksempel, siger de, at det kommer de med i fremtiden…Videnskabsmændene kan ikke fremstille så meget som et græsstrå i deres laboratorier, og alligevel hævder de, at liv frembringes af kemikalier. Hvad er det for noget sludder? Er der ingen, der stiller spørgsmål ved dette?

Vi ser altså, at Srila Prabhupada ikke blot lavede en parodi uden forbindelse med virkeligheden. Som citatet fra Jerry Coyne fra marts her i 2011 viser, anser verdens førende moderne biologer det stadig for et godt argument, når de kan sige, at de vil skabe liv engang i fremtiden ad biokemisk vej. Heldigvis er der vågne personer som Srila Prabhupada og nu også Moshe Averick, der ikke lader sig dupere af den slags tomme ord.

(Endnotes)

1 http://whyevolutionistrue.wordpress.com/

2 Moshe Averick, *Nonsense of a High Order: The Confused and Illusory World of the Atheist*, udgivet af CreateSpace, januar 2011.

Hvordan starter man en bhakti-vriksa gruppe? Del 2

Af Lalitanatha Dasa

Dette er fortsættelsen af gennemgangen fra sidste nummer af, hvordan man starter en bhakti-vriksa-gruppe. Gennemgangen er hentet fra Vijay Venu Gopal og Prema Padmini Devi Dasis bhakti-vriksa-studiemateriale. Her forklares det, hvordan det første møde skal forløbe, og hvad der efterfølgende skal ske for gradvist at bringe en gruppe mennesker til det punkt, hvor de er parate til at deltage fast hver uge i et intensivt Krishna-bevidst program.

Det første møde

Anbring alle i en rundkreds med ansigterne mod hinanden. Sørg for, at alle sidder komfortabelt, enten i behagelige stole eller sofaer eller på gulvet. Præsenter dig selv først og bed dem derefter én efter én om at præsentere sig selv.

Tal herefter kort om, hvordan musik og religiøse sange er meget vigtige i dagens konkurrenceprægede verden for at berolige alles sind og give mening og indhold i en ellers mekanisk tilværelse. Diskuter, hvordan fjernsynet har ødelagt menneskers kreativitet og finere fornemmelser og gjort dem mere upersonlige. Nævn, hvordan alle religioner anbefaler sang af Guds hellige navne som vejen til fred og glæde for alle mennesker. Fortæl, hvordan Hare Krishna-*mantraet* er et traditionelt og urgammelt vedisk *mantra*, der er meget beroligende og oplivende. Spørg dem, om de vil være med til at synge det. Hvis de ikke modsætter sig det, kan du starte med en blød og melodisk *kirtana* og bede dem gentage *mantraet* efter dig. Sørg for at omdele ark eller sangbøger med *mahamantranet* til alle deltagerne under *kirtanaen*.

Hvis de også gerne vil synge andre *mantraer* eller sange, som de selv kender, kan I også gøre det i nogle minutter.

Læs herefter højt fra følgende passage, hvor Srila Prabhupada forklarer, hvad Hare Krishna-*mantraet* er (andre inspirerende Krishna-bevidste tekster om chantning kan også bruges):

> "I denne tidsalder, Kali-yuga, kan man ikke udføre nogen anden selvrealiseringsproces eller gøre sit liv perfekt på nogen anden måde end gennem *kirtana*. *Kirtana* er essentielt i denne tidsalder.

I al vedisk litteratur bekræftes det, at man bør meditere på den Højeste Absolutte Sandhed, Visnu, og på intet andet. Der er dog forskellige måder at meditere på i de forskellige tidsaldre. I Satya-yuga, da mennesker kunne

leve i flere tusinde år, var den mystiske yogiske meditation mulig. Nu om dage vil folk ikke tro på dette, men i en tidligere tidsalder var der mennesker, der levede i 100.000 år. Den tidsalder hed Satya-yuga, og dengang var *yogiernes* mystiske meditation mulig at gennemføre. I Satya-yuga mediterede Valmiki Muni i 60.000 år. Mystisk *yoga*-meditation er en proces, der tager lang tid, og det er ikke muligt at gennemføre den i denne tidsalder. Hvis man er tilfreds med et skuespil, er det en anden sag, men hvis man virkeligt ønsker at praktisere denne type meditation, tager den ekstremt lang tid at fuldkommengøre.

I den næste tidsalder, Treta-yuga, var selvrealiseringsprocessen at udføre forskellige ritualistiske ofringer, som var anbefalet i Vedaerne.

I den næste tidsalder, Dvapara-yuga, var processen tempeltilbedelse.

I den tidsalder, vi er i nu, kan det samme resultat opnås ved at følge *hari-kirtana*-processen eller ved at lovprise Hari. Hari er et andet navn for Krishna, Guddommens Højeste Personlighed."

(Fra *The Science of Self-Realisation/Perfektion i stridens tidsalder*)

Afsæt nogle minutter til spørgsmål eller kommentarer fra deltagerne.

Server herefter *prasadam* og sørg for at være engageret i en uformel snak med gæsterne. Diskussionen fra programmet vil sandsynligvis fortsætte under *prasadam*.

Hvis de virker meget interesseret, kan du fortælle dem om Srila Prabhupadas bøger og vise dem nogle små bøger.

Beslut, hvornår I skal have det næste program, og spørg dem, om de har lyst til at være med til det.

Opfølgningen

I de følgende seks eller otte uger kan I have isbrydere, *sat-sanga*-sessioner, *kirtana* eller læsning og fra *bhakti-vriksa*-modulerne eller hvad som helst andet, du finder passende. Du kan gradvist indføre *japa*, hvis du fornemmer, at folk har interesse for det. Du kan spørge dem, om de vil være med til at chante på kæderne, før du går i gang med det.

Du kan let foretage overgangen til at have et hundrede procents *bhakti-vriksa* efter seks til otte uger eller selv tidligere, hvis du kan se, at de er tilstrækkeligt entusiastiske omkring hele programmet.

Som et alternativ kan du starte andre former for udadvendte programmer for at tiltrække potentielle *bhakti-vriksa*-medlemmer. Formatet

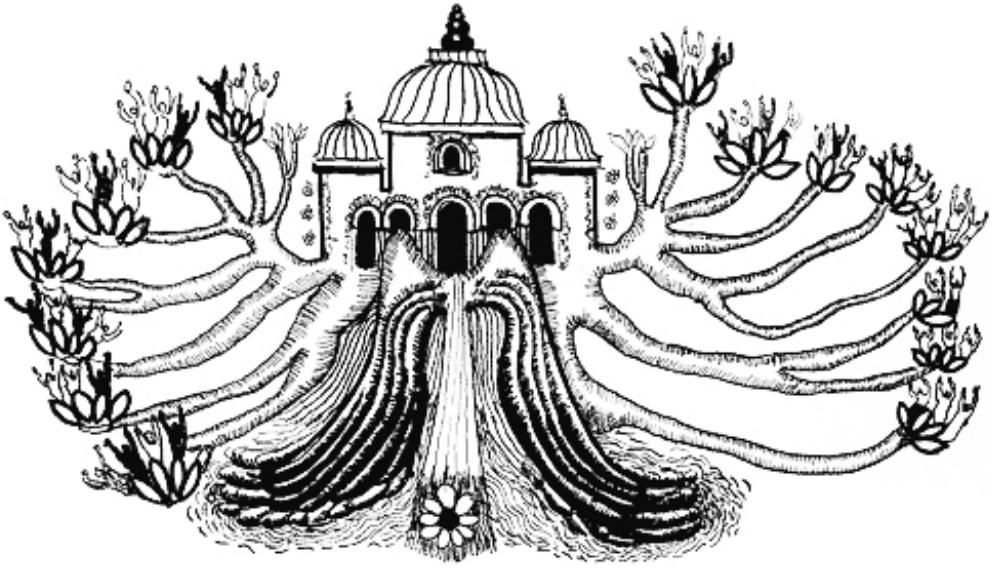

af sådanne programmer kan være meget forskelligt afhængigt af, hvad og hvor meget du tror, at dine gæster er parate til at acceptere af Krishna-bevidsthed.

Hvis gæsterne består af indere, kan du med det samme starte med en *kirtana,* et kort foredrag eller læsning fra Krishna-bogen, lære dem nogle *Bhagavad-gita-slokaer* og gradvist indføre dem i chantning osv. Afslut med *prasadam* sammen med nogle videoudsendelser af forskellige ISKCON ITV-udsendelser som The Hare Krishna World, The Spiritual Oasis osv.

Du kan med tiden udvide programmet og gradvist lancere 'isbryderne'. Når de først nyder denne interaktivitet, kan du gå videre til at have diskussionssessioner såvel som resten af elementerne i *bhakti-vriksa*-modulerne.

For andre end indere kan man have forskellige udadrettede programmer som vegetariske kogekurser, klasser i *bhakti-yoga* osv. og derefter gradvist lede dem til det faste *bhakti-vriksa*-program i løbet af syv eller otte uger. Lad være med at fortælle deltagerne om overgangen til *bhakti-vriksa*, men indfør ændringerne gradvist og naturligt, så de kan acceptere dem i takt med, at de oplever dem.

Tænk ikke på, at nogle af medlemmerne holder op med at komme i gruppen. Den slags sortering vil fortsætte, indtil du står med et hold faste og dedikerede medlemmer. De, der falder fra, kan du stadig holde forbindelsen til og invitere til større festivalprogrammer, andre udadvendte programmer osv., så de gradvist kan gøre fremskridt i deres Krishna-bevidsthed. Faktisk kan der være faste ugentlige udadrettede programmer for mindre dedikerede folk, så snart programmet er veletableret. Men indtil det er sket, kan du fokusere på at træne dem, der er mest parat til at deltage i *bhakti-vriksa*-gruppen. ॐ

Ordliste

acarya: mester, der lærer igennem sit eget eksempel
asrama: livsorden bestemt i forhold til ens stadie i livet. Tempel eller kloster. De hengivnes private område i et tempel. Tempelskole, hvor eleverne bor i skolen
bhajana: tilbedelse. (overf.) stillesiddende sang (af Hare Krishna)
bhakti: hengivenhed. Hengiven tjeneste
brahmana: en person fra den første af de fire samfundsklasser, den intellektuelle
chante, chantning: fordansket fra engelsk 'to chant', der betyder at synge eller recitere
Deitet: (fordanskning af 'Deity':) Guddom. Hellig statue af Krishna.
dharma: natur, pligt. Populært oversat som religion
ekadasi: den ellevte dag efter fuld- eller nymåne
Gaudiya-vaisnavisme: Caitanyas religiøse tradition
gopi: kohyrdepige. Krishnas mest fortrolige hengivne i Vrindavana
grhastha: en husholder eller gift menneske
harinama: Guds hellige navn, (overf.) optog med sang af Krishnas hellige navne (egentlig 'harinama-sankirtana')
japa: lavmælt fremsigelse af et mantra (ordret: mumlen).
japa-mala: kæde, man tæller på under japa
Kali-yuga: den nuværende tidsalder, den fjerde af de fire tidsaldre. Den mest faldne og materialistiske tidsalder.
karmakanda: den frugtstræbende handlings vej
kichari: sammenkogt ret med ris, dal-bønner, grøntsager og krydderier
kirtana: forherligelse, sang af Hare Krishna (overf.) kombineret med dans
maya: illusion, kraft, energi. Oftest: Krishnas illusoriske energi
nama-hatta: gruppe af hengivne, der mødes hjemme hos sig selv
prasadam: (overf.) mad, der er ofret til Krishna. Ordret betydning: barmhjertighed
Ratha-yatra: traditionel vognfestival, specielt kendt fra Jagannatha Puri
sadhu: en hellig mand
samadhi: bruges her i betydningen mindestempel for en stor person efter hans død
sankirtana: fællessang af Hare Krishna. Caitanya Mahaprabhus bevægelse kaldes også sankirtana-bevægelsen. sannyasa: den forsagende livsorden
sannyasi: munk i forsagelsens livsorden
sastra: de åbenbarede skrifter
vaisnava: en hengiven af Visnu eller Krishna. Refererer også til 'monoteist'.
yajna: offerhandling
yatra: 'tempel' i betydningen organisation, institution eller menighed. Også festival, samling.
yogi: en, der praktiserer yoga, at forbinde sig med den Højeste

Nrisimhadeva med prikker

Ved
Dandaniti
Devi Dasi

Du kan sikkert godt se, at det er Herren Nrsimhadeva, der gemmer sig bag denne fine tegning. Nrsimhadeva er Herren Krishna som halvt menneske, halvt løve. Han passer på alle, både børn og voksne, og især passer Han på dem, der altid tænker på Ham. Det siges, at Herren Nrsimhadeva er allevegne. Han er inde i hjertet såvel som udenfor.

Nu kan du gøre tegningen færdig ved at starte fra prik nr. 1 og tegne hele vejen rundt, til du kommer til den sidste prik, der har nummer 75. Imens kan du synge sangen om Herren Nrsimhadeva, der starter sådan her: "*Namas te narasimhaya,"* hvilket betyder, at jeg bøjer mig i respekt og ydmyghed for Herren Nrsimhadeva. ॐ

Det Krishna-bevidste køkken

Transcendental madlavning og kogekunst

Ved Dandaniti Devi Dasi

Tørre og våde sabjier

Ingredienser

6 spsk. ghee
1 tsk. sorte sennepsfrø
1 spsk. fintrevet frisk ingefær
2-3 friske grønne chilier uden frø, finthakkede
¼ tsk. hing
6-8 karryblade (gerne friske)
5-6 kartofler i terninger (2,5 cm)
1 aubergine (cirka 500 g) i terninger (2,5 cm)
2-4 dl vand eller grønsagsfond
10-12 friske spinatblade, vaskede og groft hakkede
½ tsk. gurkemeje
¼ tsk. reven citronskal
1 spsk. citronsaft
1,5 cm kanelstang
3 hele nelliker, stødt
¼ tsk. hel fennikel, stødt
¼ tsk. revet muskatnød
1¼ tsk. salt

I det indiske køkken skelner man groft sagt mellem to slags grønsagsretter (*sabjier*), nemlig tør (*charchari*) og våd (*dalna*). Efterhånden som man dykker ned i emnet, vil man dog opdage, at der er flere underafdelinger.

Tørre *sabjier* betyder grønsager, der er tilberedt uden vand, eller som vi vil se det i det følgende, er vandet fordampet, så resultatet bliver en tør *sabji*!

Når man skal sammensætte en menu med flere *sabjier*, er det kotume, at man vælger en *sabji* fra begge kategorier. *Sabji* serveres almindeligvis sammen med ris, *purier* eller *chapatier*.

Den generelle metode for tørre *sabjier* er, at grønsagerne steges i en krydret ghee over frisk varme uden låg og under jævnlig omrøring, indtil de får brune pletter og er delvist møre. Herefter er der to muligheder. 1) Man skruer ned for varmen og fortsætter stegningen, til grønsagerne er møre. 2) Man skruer ned for varmen, lægger låg på og lader grønsagerne koge færdig i deres egen saft.

Man kan afslutte ved at skrue op for varmen og stege grønsagerne, så der kommer en lille "skorpe" på bunden. Kunsten er at slukke, FØR grønsagerne brænder på! Man kan øve sig med nedenstående opskrift fra Yamuna Devi.

Denne metode kaldes "charchari" i Bengalen. Srila Prabhupada forklarer det sidste stadie af denne form for kogning: "Når væsken er opsuget, vil der komme en lille lyd, en *hhhzzzz* lyd, og lige præcis da, når bunden af gryden bliver brun, skal der skrues ned for varmen, og retten er færdig."

"Forkullede" krydrede auberginer og kartofler
Baigan aloo charchari

Fremgangsmåde:

1. Kom 2 spsk. ghee i en tykbundet gryde over middelvarme. Når ghee'en er varm, men ikke rygende, kommes sennepsfrø, ingefær og chili i. Steg, indtil sennepsfrøene popper og bliver grå. Kom karryblade og hing i, og indenfor 5 sekunder kartoflerne. Steg under omrøring i 2-3 minutter.

2. Kom de resterende ingredienser i og bring i kog. Skru ned for varmen, læg låget delvist på og kog i omkring 30 minutter. Tjek af og til for at se, om grønsagerne tørrer ud, og juster varmen eller væskemængden i forhold dertil. Når grønsagerne er møre, skal al væsken være opsuget, og grønsagerne skal ligge sydende tilbage i ghee'en.

3. Skru op for varmen og steg uden at røre, indtil der dannes en let brændt skorpe på bunden af gryden. Inden serveringen røres skorpen sammen med de bløde grønsager. ॐ

Gaura-Nitais ønskeliste for maj

En lørdag midt i april mødtes omkring 15 hengivne til en *mahaseva*-dag (arbejdsdag) i templet, hvor Sri-Sri Gaura-Nitais alter og *pujari*-rum samt det lille køkken i templet blev rengjort fra top til tå. Det var en glædelig dag, hvor alle oplevede glæden ved at tjene Sri-Sri Gaura-Nitai sammen og nyde *vaisnavaernes* selskab. Dagen afsluttedes med et festmåltid, der inkluderede pizza, laddu samt Madhavasrayas fabelagtige *srikhand*!

I maj måned kan vi blandt andre festlige begivenheder se frem til Herren Nrsimhadevas fremkomstdag, der fejres i templet søndag den 15. 5. samt på selve dagen mandag den 16.5.

Mht. til det nye alter til Sri-Sri Gaura-Nitai skrider arbejdet støt frem. Der mangler stadig omkring 10.000 kr. for at få færdiggjort alteret og fragtet det til Danmark. Kontante donationer kan indsættes på giro (Danske Bank): 6170277 eller bankkonto (Nordea) 2128-6881118945, IBAN: DK5120006881118945, SWIFT: NDEADKKK

alter
økologisk flydende honning
ren ghee, gerne økologisk
friske blomster (ikke urtepotter)

køkken:
A4-plasticlommer
A4-ringbind
A4 papir
(alt sammen til arkivering af opskrifter, menuer mm)

bhoga (økologisk så vidt muligt)**:**
sødmælk
tykmælk/yoghurt/kærnemælk
masser af smør
ghee
rørsukker
gur / jaggery
honning
diverse nødder, frø og kerner
kokosmel
kikærtemel (besan)
tørret frugt
frisk økologisk frugt og grønt
økologisk olivenolie

donationer
blomsterkranse: 208 kr. pr uge
prasadam til søndagsfest: 1508 kr.
kontante donationer til nyt alter

seva / tjenester:
Kontakt templet, hvis du er interesseret i at gøre tjeneste på Nrsimha Caturdasi. Tlf. 4828 6446.

Jeg vil gerne abonnere på "Nyt fra Hare Krishna".

Navn:.....
Adresse:.....
Email:.....

300 kr. pr. år (12 numre)
Denne indmeldelseskupón sendes til:
"Nyt fra Hare Krishna",
Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse

www.krishna.dk www.harekrishna.dk www.iskcon.dk

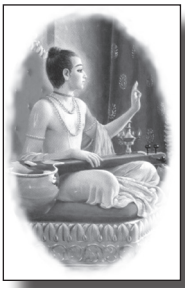

Himalaya giver fødsel

Det blev fortalt, og rygtet gik vidt og bredt, at Himalaya skulle nedkomme i løbet af kort tid. Da det hørtes, at verdens største bjerge ville give fødsel, valfartede folk fra alle verdener og fra hele universet til Himalaya. "Store forældre må give ophav til store børn," tænkte alle og ville ikke gå glip af se en stor personligheds fremkomst til verden. Alle ventede spændt, og der gik endnu en stund. Så kom det store øjeblik, bjergene rumlede og skælvede, og alle så med deres egne øjne Himalaya give fødsel: en flok rotter løb ud af et hul ved bjergenes fod.

("På samme måde," fortsatte Srila Prabhupada, der fortalte historien på det berømte amerikanske universitet på Harvard, "har vi denne store uddannelsesinstitution, og det eneste, der kommer herfra, er simpelthen hippier!") ॐ

Maj 2011

Tirsdag	**3.5**	**Sri Gadadhara Panditas fremkomst**
Fredag	**6.5**	**Candana Yatra starter (fortsætter i 21 dage)**
Tirsdag	**10.5**	**Jahnu Saptami**
Torsdag	**12.5**	**Srimati Sita Devi, Herren Sri Ramas hustrus, fremkomst** **Sri Madhu Panditas bortgang** **Srimati Jahnava Devis fremkomst**
Lørdag	**14.5**	**Ekadasi (*Maha-dvadasi*, faste fra korn og bønner for *Mohini Ekadasi*)**
Søndag	**15.5**	**Bryd fasten imellem 4:59–10:24** **Sri Jayananda Prabhus bortgang** **Tulasi Jala Dan slutter**
Mandag	**16.5**	**Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimhadevas fremkomst (faste til tusmørke)**
Tirsdag	**17.5**	**Krsna Phula Dola, Salila Vihara** **Sri Paramesvari Dasa Thakuras bortgang** **Sri-Sri Radha-Ramana Devajis fremkomst** **Sri Madhavendra Puris fremkomst** **Sri Srinivasa Acaryas fremkomst**
Søndag	**22.5**	**Sri Ramananda Rayas bortgang**
Lørdag	**28.5**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Apara Ekadasi*)**
Søndag	**29.5**	**Bryd fasten mellem 4:37–10:17** **Srila Vrndavana Dasa Thakuras fremkomst**
Lørdag	**11.6**	**Sri Baladeva Vidyabhusanas bortgang** **Ganga Puja** **Srimati Gangamata Gosvaminis fremkomst**
Søndag	**12.6**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for Pandava Nirjala Ekadasi)**
Mandag	**13.6**	**Bryd fasten imellem 4:25–4:50**

Alle henvendelser til:

Nyt fra Hare Krishna

Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse, Tlf.: 5927 1930

Girokonto 1-688-3204, E-mail: lalitanatha@krishna.dk